

Børnehjem i Kirgistan var en oplevelse for livet

Om Kirgistan

- ◆ Kirgistan er en tidligere sovjetrepublik, som i 1991 blev selvstændig
- ◆ Landet er 4,5 gange så stort som Danmark, men ca. 90 procent af arealet er bjerge
- ◆ Der bor 5,2 millioner mennesker i landet, flest i hovedstaden Bisjkek
- ◆ Hovedparten af befolkningen er muslimsk
- ◆ 40 procent af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen

Folkekirkens Nødhjælp

I april tog Louise Villadsen på 17 år sammen med 23 af sine kammerater til Kirgistan med Rønde Efterskole. Her skulle de hjælpe til på et børnehjem i byen.

HALD EGE: Det er sent om aftenen. Louise sidder sammen med tre piger fra sin efterskole i Rønde i en minibus. De er på vej ind for at lede efter hjemløse børn i Kirgistan's hovedstad Bisjkek. De vil give dem mulighed for at komme og bo på børnehjemet. Ud over eleverne og deres lærer, er der to bodyguards, en psykolog og en folk med og så Fatima fra børnehjemet, som er den, der skal forsøge at overtale børnene.

De første, de støder på, er to drenge, der bor bag nogle kasser i en kælderhals ved en bager. De er begge to meget tynde, og alle musklerne på deres kroppe står tydeligt frem. Fatima køber lidt mad til dem, men de vil ikke med. Den ene er 19 år og derfor for gammel til at komme på børnehjemet, og den anden mener godt, at han kan klare sig. Der er ikke andet at gøre end at kravle tilbage i bussen og fortsætte.

Frivillig hjælp

Hver 14 dag kører folk fra børnehjemet ud og leder efter hjemløse børn, som de tilbyder at tage med tilbage.

Hjemmet er en uafhængig institution, så det drives af midler, de får fra donorer. De har plads til 50 børn, og mens de er der, sørger medarbejderne for, at de kommer i skole og får mad og tøj. Børnehjemet sørger også for at hjælpe dem videre, så de får en ud-



Det var stort for Louise Villadsen Nielsen at være på børnehjemet i Kirgistan. Men nogle af oplevelserne var også meget hårde. Alligevel ville hun ikke have undværet noget af det. Foto: Rune Feldt-Rasmussen

dannelse, og en chance for et bedre liv. Det er næsten kun kvinder, der arbejder på hjemmet, fordi børnene ikke stoler på mænd. Tit har de været udsat for overgreb, eller også har mænd jaget dem ud fra de-

res hjem på gaden for selv at overtage boligerne.

Videre i natten

Tilbage i bussen har Louise Villadsen og da andre nu kørt rundt i et par timer. De gør holdt ved et kloak-

dæksel. Under det er der et lille betonrum, hvor der bor tre små drenge på omkring otte, de ligger og sover. For at komme ned til dem må en af de voksne løfte dækslet. Betongulvet som børnene sover på er

dækket med skrald, og der lugter som i en kloak.

Men drengene er heldige. Varmere, som de bor op af gør, at der er en chance for, at de kan overleve vinteren, hvor det kan blive ned til 25 minusgra-

der. Fatima snakker med drengene, og efter lidt tid beslutter to af dem, at de gerne vil gerne med på børnehjemet. Den tredje vil ikke. Drengene skændes, og til sidst løber han væk. Resten af natten forsøger

de, at finde ham igen. De kigger i et andet betonrum, men der er kun kakerlakker, som dækker vægge og gulv.

Af Mia Poulsen
mipo@bergske.dk

Til Kirgistan for at hjælpe

Det er anden gang, at Rønde Efterskole på Djursland har sendt elever af sted til Kirgistan. Begge gange i samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp.

HALD EGE: Baggrunden for at sende eleverne af sted til Kirgistan er, ifølge skolens hjemmeside, at give eleverne et sundt kulturmøde, hvor livet bliver sat i relief.

Børnene melder sig til den særlige linje, når de begynder på efterskolen. De lærer så om landet og bruger noget af deres fritid til at samle penge ind til turen.

Eleverne skal selv komme med idéer til, hvordan de vil rejse pengene, og på Louise Villadsens hold blev det gjort ved Kirgistan-dage, hvor de arrangerede sponsorløb og lave ting, som deres forældre kunne købe.

Eleverne på Louise Villadsens hold samlede godt 100.000 kroner sammen. Nogle af pengene blev brugt til materialer til en legeplads til børnene, og en del gik til tæpper, legetøj og andet, som de havde med.

Mens eleverne er i landet, kommer de rundt og ser og oplever kulturen. Der er arrangeret forskellige ting alle ugens seks dage. Samtidig arbejder eleverne på et projekt. Denne gang var det som nævnt en legeplads.

Det er folk fra Protection

Det var hårdt at se børn på gaden

Selv om Louise Villadsen og hendes efterskolekammerater forberedte sig grundigt, var det hårdt at opleve,

leeverne i Kirgistan. Syv dage, hvor de oplevede Kirgistan's fattigdom på nærmeste hånd, men også hvor de så, hvor utroligt meget livsmød befolkningen har.

ste, at børnehjemet kunne gøre så meget for børnene, hvis de bare ville tage med, fortsætter hun.

Turen med en natpatrulje på udkig efter hjemløse børn var en af de ting, der

nene på børnehjemet.

De var meget generte i starten, fortæller Louise Villadsen, men efter nogle spil og andre lege, begyndte de lige så stille at snakke. Også medarbejderne på

Men hun kunne rumme alle, og børnene vidste, at de kunne komme til hende, siger Louise Villadsen og smiler, mens hun tænker tilbage.

den, for Kirgistan kan godt hjælpes

- Jeg har fået øjnene op for, hvor utroligt kreative de er. De overlever på de mest utrolige måder, og de vil gerne i kontakt med

Kirgistan og dets beboere er kommet helt ind under huden på hende. Lige nu gælder det dog I.G og gymnasiet på Viborg Kate-

dralskole.